

[Fuglsang.]

vidtgaende Hensyn til Nyeksportører, der dukker op, saa at de kan faa Lov at deltage i Eksporten nogenlunde paa lige Fod med de gamle Eksportører, det vil Samfundet i det lange Løb være bedst tjent med. Vi kan ikke have det hele centraliseret, heller ikke under Staten.

Jeg vil ogsaa udtale min Tilfredshed med, at man i det andet høje Ting har faaet fastslaaet, at de Beløb, der er indtjent af de forskellige Eksportudvalg, og som henligger i de forskellige Fonds, skal komme Landbruket til gode paa den ene eller den anden Maade i den Tid, der kommer.

Det er, som sagt, ikke en Lovgivning, mit Parti er glad ved at tænke paa skal fortsætte ret længe, men vi mener, den er nødvendig, saadan som hele Verdenshandelen ligger i Øjeblikket. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at vi vedtager Lovforslaget.

M. C. Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ret i, at Loven er en gammel Kending — den er jo snart 15 Aar gammel —, og det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at Forholdene dengang var helt anderledes. Da var der nemlig tilsyneladende Overflod paa Landbrugsprodukter Verden over, og Afsætningen af Landbrugsprodukter var derfor vanskelig. Siden da er der forløbet de mange Aar, i den Periode har vi oplevet Krig og Ødelæggelse Verden over, og Billedet er nu helt anderledes end dengang. Nu er der ikke mere Overflod paa Landbrugsprodukter, tværtimod, nu er der Knaphed paa dem. Men alligevel er Loven hidtil opretholdt, og den foreslaas nu forlænget yderligere for et Aar.

Jeg skal indrømme med det samme, at mit Parti er indforstaaet med, at en Forlængelse finder Sted, selv om vi selvfølgelig hurtigst muligt ønsker størst mulig Frihed for den handlende og Producenten til at finde Afsætning for Produktionen.

Lovforslaget har jo været undergivet en lang og grundig Behandling i det andet høje Ting, og det synes, efter den Betænkning der er afgivet af det andet høje Ting, snart at skulle blive muligt for Eksportører, Nyeksportører og Producenter at prøve deres Kræfter ved Salg og Eksport af vore Landbrugsprodukter under friere Forhold. Jeg haaber imidlertid, at den Dag snart maa være inde, da Afsætning og Udførsel gives helt fri.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Johansen: Et lille uanseligt Lovforslag i Rigsdagssamlingen 1932—33 bemyndigede Landbrugsministeren til at lede vor Udførsel af Landbrugsprodukter og afstikke Retningslinierne herfor. Til Støtte for Opnaelse af det tilsigtede foresloges forskellige Bødestemmelser. Det er gaaet her, som det ofte gaar, at hvad der er begyndt smaat og uanseligt, har vokset sig stærkt og har faaet et mægtigt Omfang. Nu kan man vel sige, at al Handel med Landbrugsprodukter har Karakteren af en Monopolforretning; Konkurrence er udelukket, og Landbrugsministeriet og Landbrugsraadet er ene om al Handel med Landbrugsprodukter. Det kan have sin Styrke, men det kan ogsaa have sin Svaghed. De er de eneste, der søger nye Markeder, andet Initiativ holdes ude. Tiden er maaske ikke inde til en stor Forandring, men det vil være rimeligt, om man har Opmærksomheden henvendt paa Forholdene og kan drøfte andre tænkelige Muligheder. Det danske Landbrug skal ikke afvise Initiativ og Dygtighed uden for vore Organisationers Kreds. Ved den bestaaende Ordning gøres de Folk, der før var store Handelsmænd og derved tjente dansk Landbrug, til Opkøbere for Eksportudvalgene. De kan maaske tjene lige saa meget ved det, men mon der ikke er noget om, at hvis man giver Plads for Dristighed og Initiativ, saa giver man Mulighed ikke blot for Fortjeneste for Handelsmændene, men derved vil den store Part af Indtjeningsmulighederne komme det danske Landbrug til gode. En sund Konkurrence mellem vore store Andelsorganisationer paa den ene Side og den fri Handel paa den anden Side vilde maaske give gode Resultater.

Det ærede Medlem Hr. Fuglsang fastslog for et Øjeblik siden, at den Statshandel, som man ifølge denne Lov havde, var man nu tvunget til at beholde, saa længe denne Lov eksisterede, men han tilføjede, at han naturligvis ønskede friere Forhold. Foranlediget deraf vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om der er noget til Hinder for, at man fra Landbrugsministeriets Side, selv med Opretholdelse af denne Lov og dens Bestemmelser, er i Stand til at løsne Baandene i det Omfang, som man fra Landbrugsministeriets Side efter Forhandling med Landbrugsorganisationerne maatte finde rimeligt.

Maaske kunde man ogsaa tænke sig, at vore Avlsorganisationer, som af Landbrugsministeren antydet ved Behandlingen i Folketinget, fik et større Raaderum, ja, som Landbrugsministeren sagde, at de eventuelt fik Lov til at overtage Udførselen af